

Eroticonus

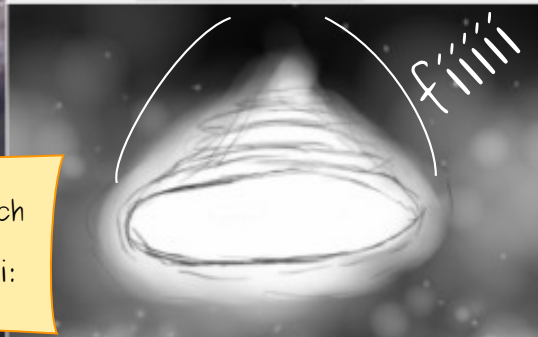
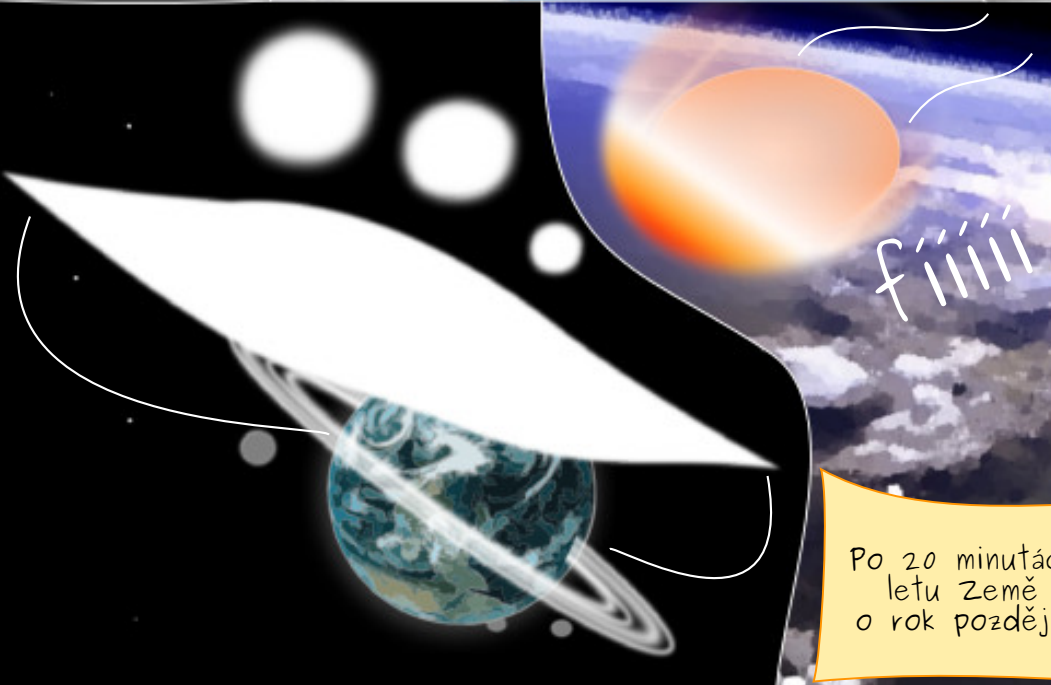
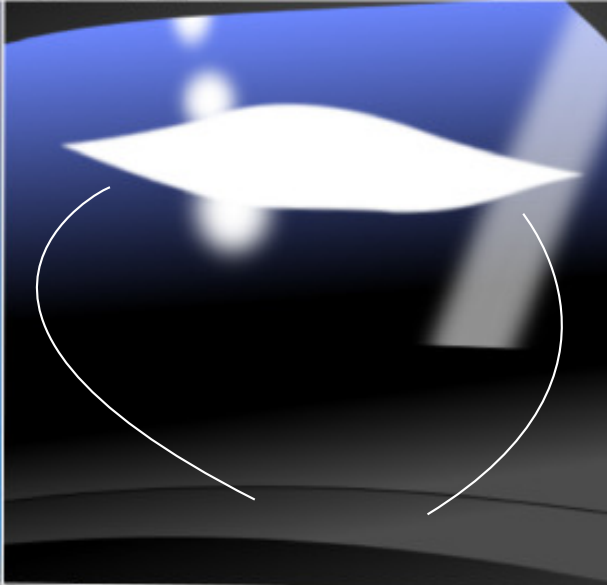
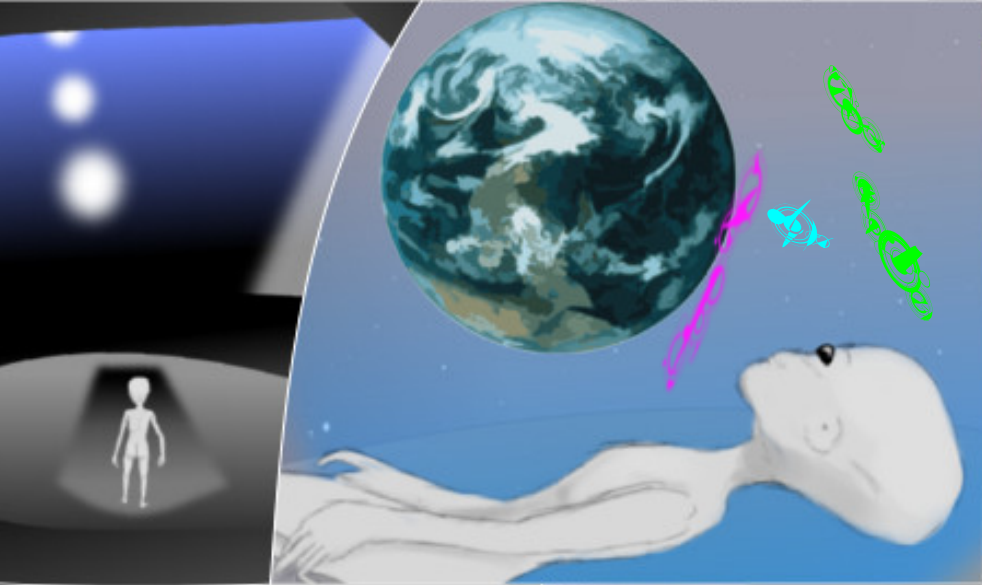
V zajetí osudu

Stela K.

Před dvěma lety:

Potřebuji další terranky!
Hodně terranek!
Lette ihned na Zemi a přineste
mi je!

Po 20 minutách
letu Země
o rok později:

Ležím na obřím listu svého obytného stromu a pozoruji západ tří sluncí připravených schovat se za horizont velkého vnitrozemního moře. Přes celou oblohu se třpytí bílé prstence. Ze zatmívající se oblohy pronikají první třpytky vzdálených hvězd a odhalují se dva ze šesti měsíců doprovázející tento svět na pouti vesmírem. S končícím dnem se pobřeží probouzí do nočního života.

Nad rozzářenou hladinou moře se začínají vznášet létající medúzy, kde každou noc vábí své partnery k nebezpečnému tanci lásky. Nastala noc a z nižších pater stromů se začíná ozývat nespočetně mnoho různorodých zvuků a znělých dechberoucích tónů volajících po lásce.

Když mě tyto zvuky k smrti děsily,
ale to už je dávná minulost.
Jsou to pomalu dva pozemské roky, co jsem
se dostala na tento nádherný svět.

Kapitola první: Cesta

Eroticonus

Byl poslední červnový den, konec školního roku a den mých 17. narozenin, jeden z těch společensky náročnějších dnů v roce.

Začínal přehnanou zvědavostí členů mé rodiny k mým, jako vždy excelentním školním výsledkům a následné gratulace k tomu, že jsem prožila další rok svého života.

Večer jsem se účastnila diskotéky, na které byli snad všichni z našeho malého městečka a jeho okolí oslavovat začátek prázdnin.

Už jsem se viděla na mých oblíbených místech s knihou v ruce. Byla tam však spousta lidí a ne jeden kluk se pokoušel o spárování se se mnou pro onu noc.

Země o rok a půl dříve:

Co ty tu tak sama?
Můžu ti něco objednat?

A jéje, zase další otrava. Kdybych tak odtud mohla nějak nenápadně zmizet.

Sama? Jsem tu s přáteli.
A děkuji, nemám zájem!

Viš, že máš moc krásné oči?

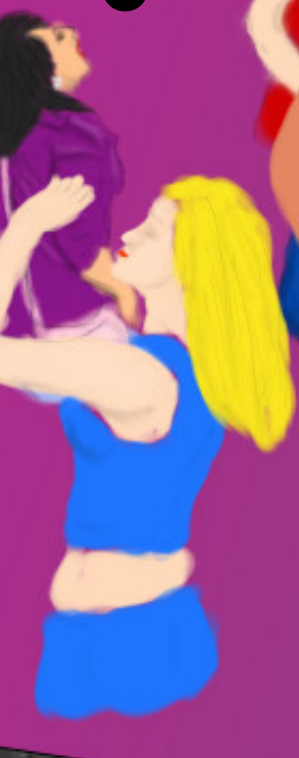

Hej fešáku!
Nechceš si s námi trsnout?

Co?
Cože?

Ahoój

Uff, naštěstí dorazila skupinka vesničanů.

Myslím, že teď nastal ideální čas se nenápadně vytratit.

Konečně klid,
koušek odtud
je mýtina s ruinami
starého stavení.

Můj oblíbený úkryt
před civilizací
a krásné místo
na pozorování noční
oblohy.

Je někde u
nějaké z těch hvězd
na nebi
taký nějaká planeta,
na které někdo žije,
a stejně jako
já, pozoruje
oblohu a naše
slunce, jako
jednu z mnoha
hvězd a pokládá
si stejnou otázku?

Co to bylo?
Srňka? Kanec?

Ani člověka,
bych tu teď
potkat nechtěla.

Už jsem myslel,
že ses mi ztratila.

Co tu chceš?!

Zmizela si tak
rychle. Myslel jsem,
že budeš chtít být
se mnou
venku sama.

Ne!
to jsem fakt
nechtěla!

Cvak
prásk

Ty se v lese nebojíš
takhle úplně sama?

Tebe?

Ne mě, ale že tě
tu třeba někdo
přepadne, anebo tě
bude obtěžovat.

Tvého obtěžování
jsem se vážně obávala.

V poho, nebudu tě
obtěžovat, když
to tak bereš.

Podívej se na
Jižní kříž,
jak je krásně vidět.

Tu blbost jen předstírá
nebo je mu přirozená.

Přeci každý ví, že
Jižní kříž je vidět
pouze na jižní polokouli
a že my žijeme na
té severní.

Hmmm, ten Jižní kříž
je dnes opravdu krásný! :)

Slyšela jsem, že se
tu v lesích přemnožil ptakopysek?

Co? Ptakopysek?!
Co to je?

Padající hvězda,
rychle si něco přej.

Jestli je tohle padající
hvězda tak já jsem
Svatá Anna.

Vždyť ta věc padá
přimo na nás!!

Rychle pryč!!
Utééééč!!!!

fííííí

BUM

BUM

BUM

BUM

ÁÁÁÁ

ÁÁÁÁ

ÁÁÁÁ

Au, co to bylo?

Kdyby to byl meteorit tak tu už nejsem.

AUU

Ahh

Co to je?

Cvak

Nikdy jsem nic takového neviděla. Určitě to není meteorit. To by místo celého kopce byl nejspíš kráter. Tohle je fakt divné.

UFO? Na to přece nevěřím! Možná je to prototyp nějakého letadla. I když tohle opravdu připomíná tvarem nějaký talíř.

bzzzzz

Vypadá to jako by tam byl nějaký otvor. Otvor?! Co když z toho něco vylezlo?

Jestli z toho něco vylezlo, může to být teď kdekoliv. Může se to ukrývat v lese nebo kdekoliv v mlze okolo mne. Jsou-li to návštěvníci z vesmíru, jsou přátelští?

Ve většině filmů jsou mimozemšťané spíše nepřátelští a nebezpeční.

bzzzzz

Nevím proč, ale to světlo z otvoru mě přitahuje.

Co je to za věc a odkud sem spadla?

Mám z toho strach, ale pokud se tam nepodívám tak vím, že si to budu nadosmrti vyčítat!

bzzzzz

Světlo mne oslepuje, tak, že vůbec nic nevidím.

Rukama si osahávám cestu před sebou.

Povrch je hladký a vychází z něj podivný chlad, přestože samotný studený není.

Pomalu si zvykám na okolní světlo. Tam vzadu na podlaze něco je.

Postupuji k tomu blíže.

ÁÁÁÁ

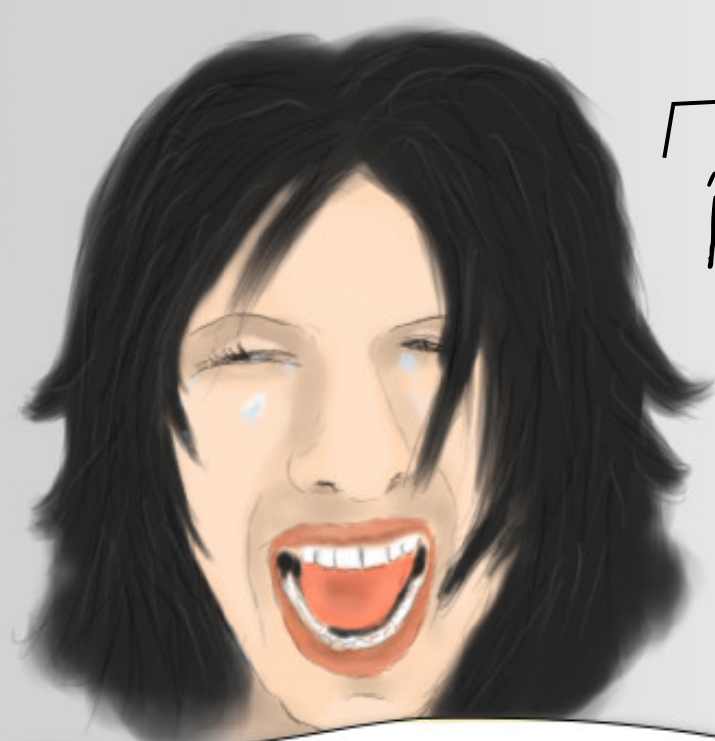
ÁÁÁ

ÁÁÁ

ÁÁÁ

ÁÁÁÁ

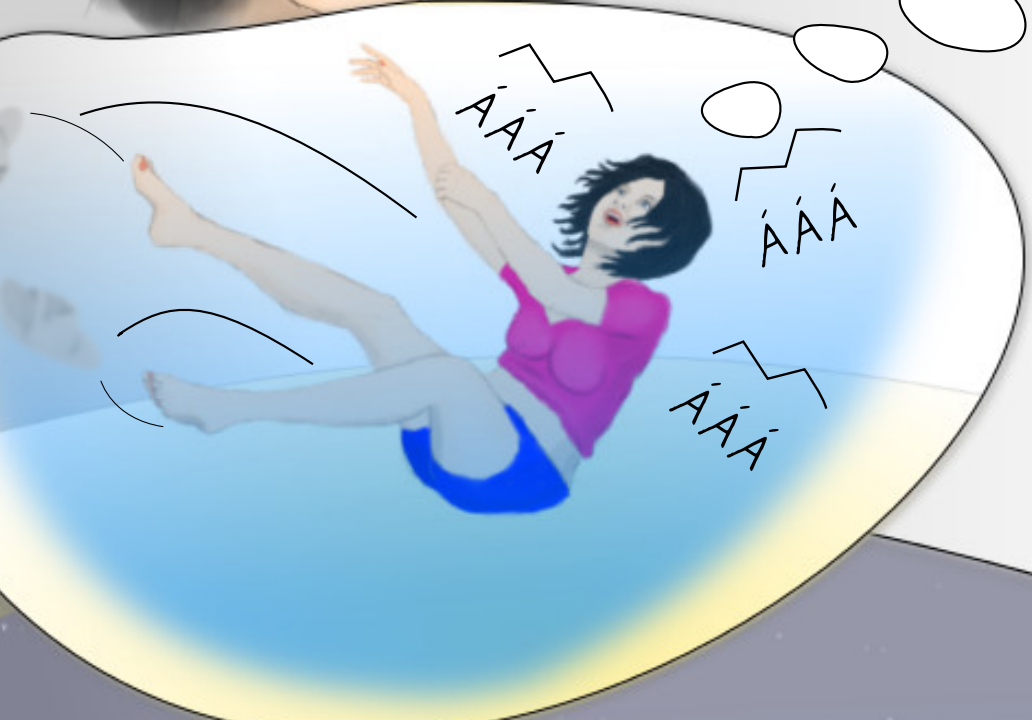

ÁÁÁ

ÁÁÁ

ÁÁÁÁ, fuj, co to je?
Musím ven, fuj ty hnusné oči.

Lezu ven. Někam
padám, to ne něco mě unáší.
Nemohu se z toho dostat.
Chci ven!

ÁÁÁ

ÁÁÁ

ÁÁÁ

Vznáším se a páli mě oči,
když je zavřu, tak vidím
hvězdnou oblohu.

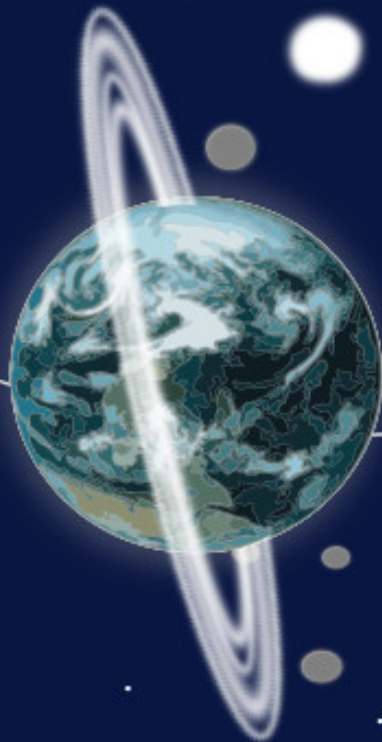
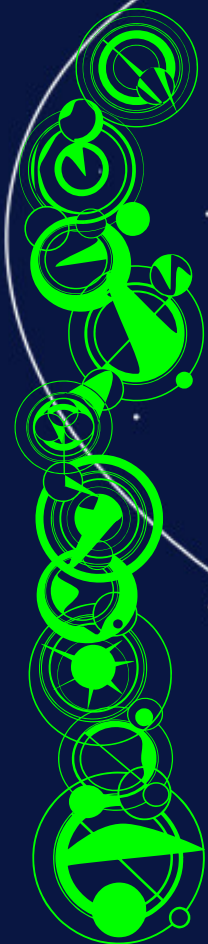

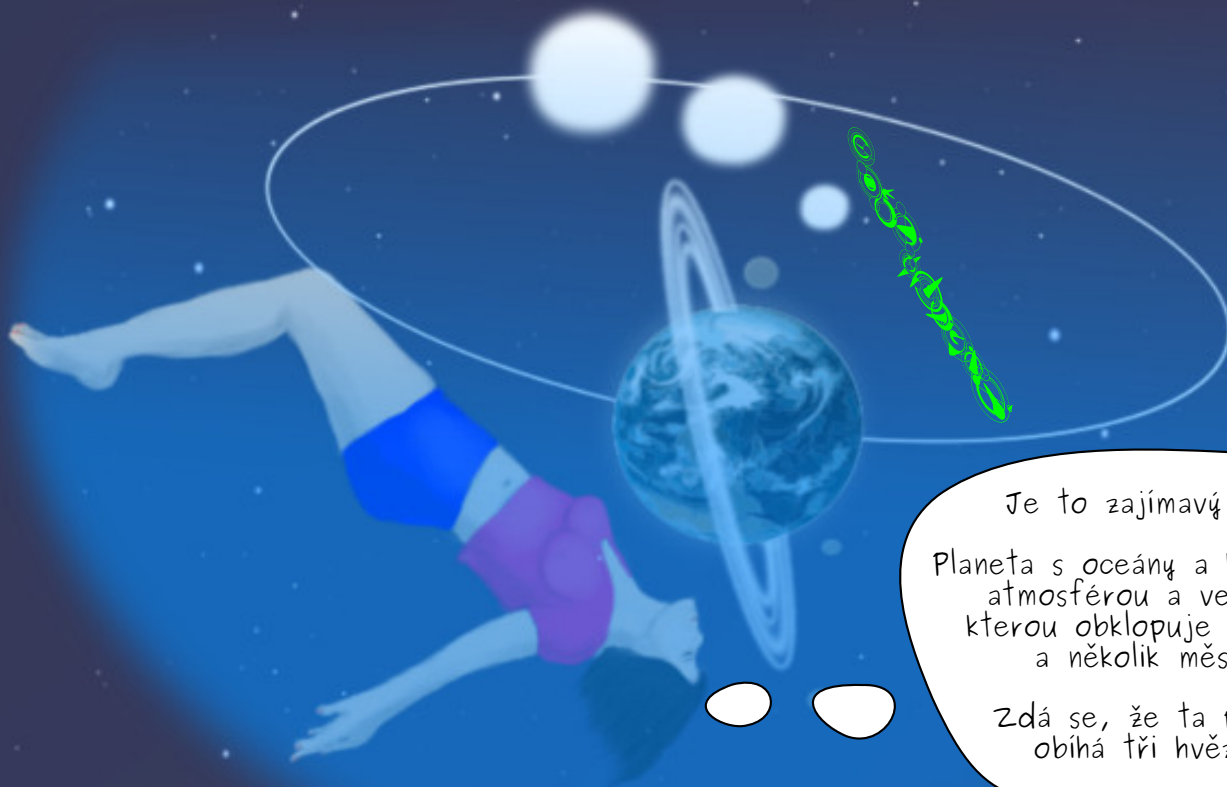
ÁÁÁ

Páni, stav
beztlže, připadám si jako
ve vesmíru.
Cítím se být součástí hvězd.
Je to fascinující!

Těm znakům nerozumím, ale
mění se, když se na ně soustředím.
S nimi se zobrazují i různé hvězdné soustavy.
Ternární hvězdný systém?
Netušila jsem, že je něco
takového možné.

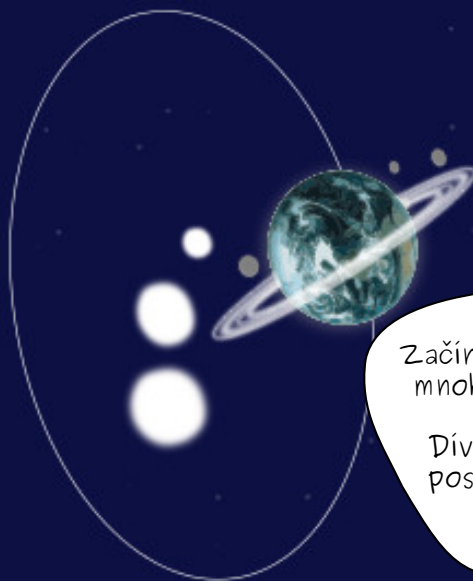
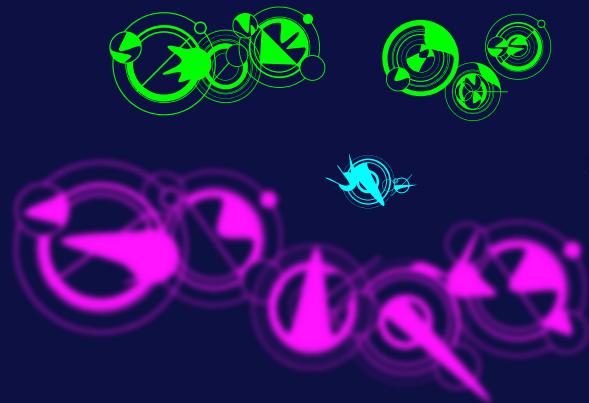

Je to zajímavý svět.

Planeta s oceány a kontinenty,
atmosférou a vegetací,
kterou obklopuje prsteneček
a několik měsíců.

Zdá se, že ta planeta
obíhá tři hvězdy.

Začíná se tu zobrazovat
mnoho divných symbolů

Divám se na symboly
posazené nejnižší, ty
se zvětšují
a mění barvu.

bzzzzzzzzzz

bzzzzzzzzzz

Vše okolo mne začíná
zářit oslnivým světlem,
nic nevidím.

Padám na chvějící se zem.

Zdá se mi, že se
pohybujeme vzhůru.

stěny, strop i podlaha
už přestaly zářit a staly se
průhledné.

Vidím skrz ně rychle se
vzdalující Zemi.

Zablesklo se a hvězdy se
proměnily v pohybující
se čáry mizející
hluboko pode mnou.

Kam mne unáší?
Co se mnou chtějí
dělat?

Chci domů. Co když už nikdy
neuvídím nikoho z přátel a rodiny?
Co se mnou bude?
Co se mnou ten tvor chce dělat?
Zabije mě? Nebo na
mě ještě před tím bude dělat
nějaké bolestivé pokusy?

Proč jsem do toho lezla?
Měla jsem utíkat domů.
To by udělal asi každý
rozumný člověk.

Jsem fakt pitomá.

Bojím se.

Už dost! Vzpamatuj se!
Měla bych se uklidnit.
Nic se přece neděje.

Ten tvor stále
nehybně leží.